

Rozdział 3

Utrzymanie czystości i porządku w miastach i wsiach.

§ 10. Jednostki organizacyjne i osoby fizyczne będące właścicielami lub zarządcami nieruchomości położonych w granicach administracyjnych miast lub wsi zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez:

- 1) usuwanie odpadów z nie zabudowanych części nieruchomości i z części obiektu budowlanego przeznaczonego do wspólnego użytku oraz gromadzenie tych odpadów w miejscach na ten cel przeznaczonych, a w razie potrzeby odpowiednie ich unieszkodliwienie,
- 2) wyposażenie nieruchomości w urządzenia służące do gromadzenia odpadów oraz utrzymanie ich w odpowiednim stanie sanitarno-porządkowym,
- 3) oczyszczanie ze śniegu, lodu, błota oraz z innych zanieczyszczeń chodników, położonych wzdłuż nieruchomości, i połowy szerokości jezdni na terenach miast i wsi o zwartej zabudowie, a także usuwanie śliskości w sposób wymagany przepisami; w odniesieniu do placu publicznego lub jezdni o szerokości powyżej 20 m — oczyszczanie i usuwanie śliskości z chodników i pasa jezdni o szerokości 5 m albo tylko z chodników, gdy ich szerokość przekracza 10 m.

§ 11. Obowiązki utrzymania czystości i porządku określone w § 10:

- 1) na terenie budowy oraz na przylegających do niego chodnikach, jezdniach, ulicach i placach publicznych — ciążą na kierowniku budowy,
- 2) w odniesieniu do lokali i obiektów budowlanych służących do celów handlowych, gastronomicznych, magazynowych, produkcyjnych i innych podobnych celów oraz do celów użyteczności publicznej — ciążą na użytkownikach tych lokali i obiektów budowlanych, przy czym obowiązki te wykonują oni także na zewnątrz lokalu, w najbliższym otoczeniu i na jego zapleczu, na powierzchni ustalonej z zarządcą nieruchomości.

§ 12. Oczyszczanie przystanków komunikacyjnych oraz wydzielonych torowisk tramwajowych ze śmieci, odpadów, śniegu i lodu należy do przedsiębiorstw komunikacyjnych.

§ 13. Obowiązek utrzymania czystości i porządku w miastach i wsiach o zwartej zabudowie na terenach nie wymienionych w § 10—12 spoczywa na terenowym organie administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 14. 1. Odpowiedzialność za wykonywanie czynności mających na celu wykonanie obowiązków, o których

mowa w § 10—12, ponoszą osoby sprawujące zarząd nieruchomości, dozorczy domów lub inne osoby, które w drodze umowy z zarządcą nieruchomości podjęły się wykonywania tych czynności, albo też pracownicy jednostek sprawujących zarząd nieruchomości, którym powierzono wykonywanie tych czynności.

2. Odpowiedzialność za sprawowanie nadzoru nad wykonywaniem obowiązków dozorców domów lub osób, które podjęły się wykonywania lub którym powierzono wykonywanie czynności wymienionych w ust. 1, ponoszą osoby sprawujące zarząd nieruchomości.

3. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska określi w drodze zarządzenia zakres i sposób wykonywania obowiązków dozorców domów oraz osób, które stosownie do przepisów, mają obowiązek utrzymania porządku i czystości.

§ 15. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego na podstawie wytycznych Ministerstwa Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska określają:

- 1) szczegółowe zadania przedsiębiorstw oczyszczania,
- 2) rodzaje robót i czynności wykonywanych na zasadach odpłatności przez przedsiębiorstwa oczyszczania.

§ 16. Jednostki organizacyjne i osoby fizyczne, na których ciąży obowiązek określone w § 10—12, mogą powierzyć ich wykonanie komunalnym przedsiębiorstwom oczyszczania na zasadach odpłatności.

§ 17. Przepisy w sprawie usuwania odpadów wydają w porozumieniu z Ministrem Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:

- 1) Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych — w odniesieniu do terenów zajmowanych przez podległe jednostki organizacyjne,
- 2) Minister Komunikacji — w odniesieniu do terenów kolei,
- 3) Minister Zdrowia i Opieki Społecznej — w odniesieniu do terenów zajmowanych przez zakłady opieki zdrowotnej,
- 4) Minister Sprawiedliwości — w odniesieniu do terenów zajmowanych przez jednostki organizacyjne więziennictwa.

Rozdział 4

Przepis końcowy.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Pińkowski

92

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1980 r.

w sprawie zasad tworzenia i zagospodarowania stref ochronnych.

Na podstawie art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. Strefę ochronną ustanawia się przez określenie obszaru wokół źródła szkodliwego oddziaływania na środowisko i odpowiednie zagospodarowanie tego obszaru,

§ 2. Strefę ochronną ustanawia się dla obiektów budowlanych lub terenów nieruchomości, które ze względu na swoje przeznaczenie, sposób użytkowania lub wykonywaną działalność szkodliwie oddziałują lub mogą oddziaływać na środowisko, gdy tych oddziaływań nie można wyeliminować lub skutecznie ograniczyć z użyciem środków technicznych.

§ 3. 1. Granice i obszar strefy ochronnej określa się w szczególności:

- 1) wokół projektowanego źródła szkodliwego oddziaływania na środowisko — na podstawie obliczeń rozprzestrzeniania się tego oddziaływania,
- 2) wokół istniejącego źródła szkodliwego oddziaływania na środowisko — na podstawie pomiarów.

2. Przy określaniu granic i obszaru strefy ochronnej należy uwzględnić w szczególności:

- 1) lokalne warunki klimatyczno-meteorologiczne oraz topograficzne terenu,
- 2) rodzaj i wielkość szkodliwego oddziaływania i jego zasięg,
- 3) rodzaj stosowanej technologii,
- 4) rodzaj i skuteczność stosowanych urządzeń ochronnych,
- 5) stan jakości środowiska na terenie objętym szkodliwym oddziaływaniem.

3. Minister Administracji, Gospodarki, Terenowej i Ochrony Środowiska określi w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami szczegółowe zasady wyznaczania granic i obszarów stref ochronnych oraz orientacyjne wskaźniki ich szerokości.

§ 4. Strefy ochronne ustanawiają na wniosek zainteresowanych jednostek organizacyjnych lub z urzędu właściwe terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego w trybie określonym w przepisach prawa budowlanego.

§ 5. Decyzja o ustanowieniu strefy ochronnej może być zmieniona z urzędu lub na wniosek zainteresowanych jednostek organizacyjnych, jeżeli uległ zmianie rodzaj lub zasięg szkodliwego oddziaływania.

§ 6. 1. Na terenie strefy ochronnej zabroniona jest budowa domów mieszkalnych, wypoczynkowych, budynków użyteczności publicznej i innych obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi, a nie związanych z działalnością podstawową wykonywaną w obiektach budowlanych lub na terenie nieruchomości, dla których wyznacza się strefę ochronną, oraz lokalizacja pracowniczych ogrodów działkowych, urządzeń sportowych i rekreacyjnych.

2. Organ właściwy do ustanowienia strefy może dopuścić na czas oznaczony pozostawienie na terenie strefy ochronnej obiektów, o których mowa w ust. 1, jeżeli te istniały w czasie ustanawiania strefy i nie ma zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi.

§ 7. Strefy ochronne należy zagospodarować przede wszystkim przez ich zalesienie, zadrzewienie, zakrzewienie, budowę lub instalowanie urządzeń zabezpieczających przed szkodliwym oddziaływaniem.

§ 8. 1. Obowiązek zagospodarowania strefy ochronnej obciąża:

- 1) w odniesieniu do nowo budowanego obiektu i zespołu obiektów — inwestora,
- 2) w odniesieniu do obiektu użytkowanego i terenu nieruchomości — użytkownika.

2. Obowiązek utrzymania terenu strefy ochronnej we właściwym stanie zagospodarowania obciąża użytkownika tego terenu.

§ 9. 1. Przy ustanawianiu strefy ochronnej wspólnej dla inwestycji realizowanych przez kilku inwestorów lub jako inwestycje wspólne bądź dla obiektów budowlanych oraz terenów nieruchomości wykorzystywanych przez kilku użytkowników, właściwy terenowy organ administracji państwowej w decyzji o wyznaczeniu strefy wskaże jednocześnie inwestora lub użytkownika zobowiązanego do zagospodarowania i utrzymywania we właściwym stanie strefy ochronnej oraz określi wysokość udziałów pozostałych inwestorów lub użytkowników w kosztach utworzenia, zagospodarowania i utrzymania strefy.

2. Koszty związane z utworzeniem, zagospodarowaniem i utrzymaniem strefy ochronnej, o której mowa w ust. 1, ponoszą inwestorzy lub użytkownicy obiektów budowlanych oraz użytkownicy nieruchomości proporcjonalnie do stopnia szkodliwego oddziaływania na środowisko, powodowanego prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą.

§ 10. 1. Przepisy rozporządzenia dotyczące jednostek organizacyjnych stosuje się odpowiednio do osób fizycznych, prowadzących działalność gospodarczą.

2. Właściwy organ odmówi ustanowienia strefy ochronnej wymaganej dla działalności gospodarczej prowadzonej przez osobę fizyczną, jeżeli ta osoba nie wykáže prawa do terenu niezbędnego do ustanowienia strefy.

§ 11. Ustanawianie stref ochronnych przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym szkodliwym dla ludzi i środowiska regulują przepisy w sprawie szczegółowych zasad ochrony przed takim promieniowaniem.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*

93

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1980 r.

w sprawie opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian.

Na podstawie art. 86 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady oraz zakres ustalania i pobierania, a także wysokość opłat za:

- 1) wprowadzenie substancji zanieczyszczających do powietrza atmosferycznego,

- 2) składowanie odpadów w miejscach wyznaczonych na ten cel zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska przed odpadami,

- 3) usuwanie drzew.

2. Przez składowanie odpadów rozumie się także wylewanie odpadów ciekłych w miejscach, o których mowa w ust. 1 pkt 2.